Divendres 7 de Pasqua

Text de l'Evangeli (*Jn* 21,15-19): Quan Jesús s'aparegué als deixebles vora el llac de Tiberíades i havent acabat de dinar, diu Jesús a Simó Pere: «Simó, [fill] de Joan, ¿m'estimes més que aquests?». Li diu: «Sí, Senyor, tu saps que t'estimo». Li diu: «Pastura els meus anyells». Li torna a dir per segona vegada: «Simó, [fill] de Joan, ¿m'estimes?». Li diu: «Sí, Senyor, tu saps que t'estimo». Li diu: «Pastura les meves ovelles». Li diu per tercera vegada: «Simó, [fill] de Joan, ¿m'estimes?». S'entristí Pere perquè li digué per tercera vegada: «¿M'estimes?». I li diu: «Senyor, tu ho saps tot, tu saps que t'estimo». Li diu: «Pastura les meves ovelles. En veritat, en veritat et dic: quan eres jove et cenyies tu mateix i anaves on volies, però quan envelleixis estendràs les teves mans i un altre et cenyirà i et durà on no vols». I això ho digué per significar amb quina mort havia de glorificar Déu. I després de dir això, li diu: «Segueix-me».

© Albada Editorial / evangeli.net

«M'estimes més que aquests?»

Mn. Habel JADERA
(Bogor, Indonèsia)

Avui, l'Evangeli ens narra una altra de les aparicions de Jesús als seus deixebles. D'una manera profunda, el diàleg entre el Senyor i Pere ens mostra la misericòrdia de Déu com el seu gran amor envers els deixebles i el món. Aquest no és un diàleg qualsevol entre Jesús i el seu deixeble Pere. Ambdós, Jesucrist i Pere, parlen d'amor, cadascú des de la seva perspectiva. Les tres preguntes de Jesús: «M'estimes més que aquests?» (Jn 21,15) podem considerar-les com una reafirmació del doble estatus de Pere, a saber: d'una banda, com un deixeble que l'estima més que els altres, i, d'una altra, com un deixeble que l'estima més a Ell que als seus companys. En tot cas, el gran acte d'amor de Jesucrist està demanant una resposta profunda per part de Pere.

Bo i responent «Sí, Senyor, tu saps que t'estimo», Simó sembla prendre consciència de les seves tres caigudes tot negant Jesús, el Fill de Déu que roman davant d'ell i que diu als seus deixebles «no es torbi el vostre cor», «la pau sigui amb vosaltres» (cf. Jn 14,27; 20,19).

Jesús conclou aquest diàleg tan important amb la confirmació de la missió de Pere i del primat que ja li havia atorgat anteriorment (cf. Mt 16,18-20), especialment, quan el Crist li diu «Pastura les meves ovelles». El compliment dels encàrrecs de Jesús requereix un amor extraordinari, un amor missioner en

l'ànima. Aquest amor missioner ha d'anar "in crescendo". Tal com afirmà el Papa Francesc, «l'amor crea vincles i expandeix l'existència que treu la persona de si mateixa envers l'altre».

Per tal d'esdevenir els seus pastors, el Crist exigeix aquesta característica bàsica de l'amor missioner: estimar-lo més que a ningú. Finalment, com a deixebles de Jesús, se'ns demana fer operativa la "llei d'èxtasi". És a dir, l'amant ha de «sortir de si mateix per tal de trobar el seu creixement en l'altre» (Francesc). L'amor missioner ens mou a anar més enllà de nosaltres mateixos!

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «L'amor no és qüestió de miracles sinó simplement de virtut: 'L'amor compleix tota la llei' (Rm 13,10). Estimeu-vos els uns als altres i així us assemblareu als apòstols, estareu en el primer lloc» (Sant Joan Crisòstom)

- «'Tu estimes?', té una significació universal, un valor perdurable. Construeix, en la història de la humanitat, el món del bé» (Sant Joan Pau II)

- «Jesús va confiar a Pere una autoritat específica (...). El poder de les claus designa l'autoritat per governar la casa de Déu, que és l'Església. Jesús, el 'Bon Pastor' (Jn 10,11) va confirmar aquesta missió després de la seva Resurrecció: 'Pastura les meves ovelles' (Jn 21,15-17)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 553)

Altres comentaris

«'Senyor, tu ho saps tot, tu saps que t'estimo'. Li diu Jesús: 'Pastura les meves ovelles'»

Mn. Joaquim MONRÓS i Guitart
(Tarragona, Espanya)

Avui hem d'agrair a sant Joan que ens deixi constància de l'íntima conversa entre Jesús i Pere: «'Simó, fill de Joan, m'estimes més que aquests?'. Ell li respongué: 'Sí, Senyor, tu saps que t'estimo'. Jesús li diu: 'Pastura els meus anyells'» (Jn 21,15). —Des dels més petits, recent nascuts a la Vida de la Gràcia... has de tenir-ne cura, com si fossin Jo mateix... Quan per segona vegada... «Jesús li diu: 'Pastura les meves ovelles'», Ell li està dient a Simó Pere: —A tots els qui em segueixen, tu els has de presidir en el meu Amor, has de procurar que tinguin la caritat ordenada. Així, tots coneixeran per tu que em segueixen a Mi; que es la meva voluntat que passis per davant sempre, tot administrant els mèrits que —per a cadascun— Jo he guanyat.

«S'entristí Pere perquè li digué per tercera vegada si l'estimava, i li respongué: ' Senyor, tu ho saps tot, tu

saps que t’estimo’» (Jn 21,17). El fa rectificar la seva triple negació, i sols recordar-la l'entristeix. —Us estimo del tot, encara que us vaig negar..., ja sabeu com he plorat la meva traïció, ja sabeu com vaig trobar consol solament en estar amb la vostra Mare i amb els germans.

Trobem consol en recordar que el Senyor establí el poder d'esborrar el pecat que separa, molt o poc, del seu Amor i de l'amor als germans. —Trobo consol en admetre la veritat del meu allunyament de Vós i en sentir dels vostres llavis sacerdotals el «Jo t'absolc» “a mode de judici”.

Trobem consol en aquest poder de les claus que Jesucrist atorga a tots els seus sacerdots-ministres, per a tornar a obrir les portes de la seva amistat. —Senyor, veig que un desamor s'arregla amb un acte d'amor més intens. Tot plegat, ens porta a valorar la joia immensa del sacrament del perdó per a confessar els nostres pecats, que realment són “des-amor”.